

Sagenfattes under Forhandling.

Rump: At Amtsrådene for den største Del have stillet sig temmelig kølig til Tanken om at forbedre Jordemødrenes Forhold, er ikke saa underligt, da det vistnok er begrundet i de for Landboerne mindre heldige Forhold, som for Tiden ere til Stede, de Bønsfælgigheder, som de have at overvinde i deres Virksomhed og ved Afsetningen af deres Produkter med videre, og ligeledes den stærke Stigning i de landkommunale Udgifter, som jo har fundet Sted, dels foranlediget ved forskellige nyere Love, og dels som en Følge af de stigende Krav, Tidsforholdene stille paa forskellige Omraader til kommunale Foranstaltninger. Jeg tror, at det er heri, Grunden maa søges til, at Amtsrådernes Erklæringer have stillet sig saa tilbageholdende over for Sagen, og ingenlunde i, at man skulde mene, at der ikke kunde være Anledning til at staffe Jordemødrene bedre Kaar, end de hidtil have haft. Jeg tror nok, at man i Almindelighed maa indrømme, at det vilde være ønskeligt, om Jordemødrene kunde blive noget gunstigere stillede, end de for Tiden ere, og jeg sympatiserer derfor med det fremkomne Lovforslag. Særlig anerkender jeg det Maadehold, som der har vist sig i Bestræbelserne for at staffe de nævnte Personer bedre Kaar, og de kunne vel ogsaa netop derfor have en begrundet Forventning om, at der kommer noget ud af Sagen. — Det er paa tre Punkter, Lovforslaget har i Sinde at forbedre deres Kaar. Jeg sympatiserer nu mest med Bestemmelsen i § 2, som gaar ud paa en vis Forhøjelse af den takstmæssige Betaling for Jordemoderens Tjeneste ved Fødsler paa Landet. Mig har det altid forekommet, at de nuværende Takster i Virkeligheden ere for smaa og, som Forholdene stille sig nu til Dags, meget for smaa. Jeg vilde end ikke nære nogen Betænkelse ved at gaa til noget højere Takster. De, som ere foreslaaede, ere overordentlig smaa. Disse Takster ere nemlig ikke blot Bederlag for Uejligheden og Bepæret ved Fødslerne, men ogsaa Erstatning for Borteværen fra Hjemmet. En Jordemoderes Virksomhed er jo tilmed som oftest ikke indskrænket til selve Forløsningsen, men ofte maa hun blive nogle Dage paa Stedet af Hensyn til de yderligere Foranstaltninger, der skulle træffes, og jeg tror, at hun i Almindelighed ikke faar noget Bederlag derfor. Jeg finder derfor, at der er god Grund til at forhøje Bederlaget, og jeg for mit Bedkommende vil ikke have noget imod i det mindste med Hensyn til nogle af Høfterne at gaa noget videre, men det er

selvsølgelig noget, man ikke kan drøfte her i Salen, det beror jo paa et Støn og egner sig derfor bedre til Behandling i det Udvalg, som jeg antager Lovforslaget vil blive sendt til.

Den i § 1 foreslaaede Forhøjelse af Pengelønnen og Alderstillaet er ogsaa meget moderat. Medens Jordemødrene nu have 100—140 Kr. om Aaret, foreslaas der en Løn af 130—160 Kr. om Aaret. Hertil kommer en Fordobling af Alderstillaet, jeg antager, at det vil for enhver Jordemoder gennemsnitlig andrage omtrent 50 Kr. Dette er en meget moderat Forhøjelse, men paa den anden Side tror jeg, at disse Personers Forhold tit ere saa smaa, at den vil blive hist med megen Tilfredsstillelse, om de end ikke opnaa, hvad de havde ventet. Jeg har kun en lille Indvending at gøre imod denne Paragraf. Saaledes som Bestemmelserne om Alderstillaet nu fortaas, er det overladt til Amtsrådet at tage Bestemmelser om det andet Alderstillaet. Efter Lovforslaget skal Afgørelsen heraf henlægges til Justitsministeriet. Det er ganske vist ikke noget stort Spørgsmaal, men det forekommer mig ikke, at der er afgørende Grunde til at afvige fra det hidtil gældende, at denne Afgørelse overlades til Amtsrådet.

Jeg har mindst tilovers for Bestemmelsen i § 3 om Forhøjelsen af Pensionen. Den i Lovforslagets Motiver anførte Grund dertil, at en Forhøjelse af Pensionen skulde kunne medføre, at Jordemødrene trække sig tilbage i Tide oftere, end de gøre det nutildags, tror jeg ikke har stort paa sig. Jeg tror ikke, at en Forhøjelse af Pensionen vil bidrage væsentlig dertil. Paa den anden Side er det mig ikke bekendt, at Forholdet nu skulde være saaledes, at Jordemødre blive længere i Funktion, end tjenligt er for dem, som de skulle sørge for, og jeg tvivler i alt Fald ikke paa, at over alt, hvor dette muligvis sker, ville Autoriteterne sørge for, at den paagældende Jordemoder bliver fjernet. Dertil kommer ogsaa, at selve Lønningsforhøjelsen vil medføre en Forhøjelse af Pensionen, thi den Pension, de saa, bestemmes jo efter den Løn, de have. — Disse Spørgsmaal egne sig imidlertid bedst til nærmere Behandling i et Udvalg, og jeg har egentlig kun taget Ordet for at henlede Opmærksomheden paa disse smaa Punkter og for at udtale min Sympati for og Anbefaling af Lovforslaget.

P. R. Peteresen: Det kan vist ikke nægtes, at den Løn, som Jordemødrene for Øjeblikket have, er i Forhold til det Ansvar, de bære, for lille. Jeg kan for saa vidt